

Nr 134.

Av herr **Lövgren m. fl.**, om rätt för riksdagens ledamöter till fribiljetter under viss tid å statens järnvägar.

Tid efter annan har riksdagen fått frågan om fria resor på statens järnvägar för riksdagens ledamöter sig förelagd, men hittills har icke något förslag vunnit riksdagens gillande. Senast var denna fråga uppe år 1925 genom motion av herr Englund i Falun och undertecknad, men den propo- nerade utredningen avlogs av riksdagen.

Tid efter annan förekomma dock s. k. riksdagsresor, genom vilka riksdagens ledamöter sättas i tillfälle att genomresa någon särskild trakt i samlad trupp. Under sistlidne sommar har en sådan riksdagsresa till Norrland gått av stapeln med ett deltagareantal av cirka 150 personer. Av samtliga deltagare i resan vitsordas att resan var utomordentligt läro- rik och givande. Och många av deltagarna ha uttalat sitt beklagande över att riksdagsmännen icke oftare bli satta i tillfälle att se sig omkring i vårt långsträckta land med dess skiftande förhållanden. En sådan resa i samlad trupp föranleder emellertid rätt dryga kostnader för statsverket genom anordningen med extratåg, och för landsting och kommuner genom anordnandet av bilresor, mottagningsmiddagar m. m. Slutligen blir det för de till åren komna deltagarna alltför jäktande med en resa i så for- cerad takt som ex. den senast till Norrland företagna. Fråga är därför om man icke på ett smidigare sätt borde sätta riksdagens ledamöter i tillfälle att under tiden mellan riksdagarna kostnadsfritt på statens järn- vägar företaga resor till olika delar av landet. Därigenom skulle vinnas den fördelen, att riksdagsmännen finge lägga sina resor så att de kommo till just de trakter, som de hyste intresse för, och kostnaderna för resorna skulle förvisso icke bli högre för statsverket än vad en resa i samlad trupp vart tredje eller fjärde år medför. Ty de ordinarie tågen gå ju under alla förhållanden sina fastställda turer och de verkliga utgifterna skulle inskränka sig till mycket blygsamma belopp under förutsättning att rätten till fria resor inskränkte sig till exempelvis en månad år- ligen.

Under hänvisning till det ovan anförda och till den utförliga moti- vering, som återfinnes i motionen nr 263 vid 1925 års riksdag, hem- ställes,

att riksdagen ville besluta, att riksdagens ledamöter skola äga rätt till fribiljett å statens järnvägar under en månads tid årligen under den tid riksdagen icke är samlad.

Stockholm den 20 januari 1930.

O. W. Lövgren.

Julius Hedvall.

Reinhold Selberg.

Ernst Berg.

Olivia Nordgren.

Ernst Hage.

J. B. Wiklund.
